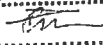

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0548 r

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 22. 6. 2015
podpis:

MVCRP013EXLF

V Praze dne 15. 6. 2015
Č. j.: MV-50100-4/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako správní orgán příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), rozhodl o rozkladu, který podala paní nar. Mustajevo – Ruská federace, trvale bytem státní občanka Ruské federace, (dále jen „žadatelka“), proti rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 25. 2. 2015, č. j. VS-3379/835.3/2-2013, kterým nebylo vyhověno její žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), takto:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá**.

Odůvodnění:

I.

Žadatelka požádala prostřednictvím Krajského úřadu Středočeského kraje o udělení státního občanství České republiky dne 4. 11. 2013. Žadatelka je státní občankou Ruské federace, trvalý pobyt na území České republiky jí byl povolen ke dni 2. 2. 2005. Do žádosti byla původně zahrnuta dcera žadatelky nar. 21. 8. 1996. Vzhledem k dosažení zletilosti posledně jmenované byla její žádost podle § 140 odst. 3 správního řádu vyloučena ze společného řízení.

Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 5. 2. 2014 bylo správní řízení přerušeno a zároveň byla žadatelka v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informována

Vypraveno dne:

18-06-2015

o zahájení správního řízení, byla poučena, že podle ustanovení § 36 a 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Žadatelka byla rovněž vyzvána, aby odstranila nedostatky žádosti doložením dokladů vyjmenovaných v rozhodnutí.

Řízení bylo opětovně přerušeno usneseními ze dne 20. 5. 2014 a 22. 8. 2014, jímž byla žadatelka zároveň předvolána na den 16. 9. 2014 k ústnímu jednání na Ministerstvo vnitra. Dne 16. 9. 2014 na ústním jednání byla žadatelka seznámena s obsahem spisu, byla opětovně poučena o možnosti navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí i ke způsobu jejich zjištění. Žadatelka požádala o prominutí splnění podmínky § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť podle ní zavinila zpoždění plateb pojistného na veřejné zdravotní pojištění její účetní. Vyžádané podklady žadatelka doložila dne 25. 9. 2014.

II.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po zvážení všech podkladů pro vydání rozhodnutí dospělo k závěru, že žadatelka prokázala splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, tj. má na území České republiky ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržuje, nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin a pohovorem před Krajským úřadem Středočeského kraje dne 4. 11. 2013 prokázala znalost českého jazyka podle vyhlášky Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

Pokud jde o podmínku pro udělení státního občanství České republiky stanovenou v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, tj. podmínku prokázání pozbytí dosavadního státního občanství, s odkazem na ustanovení § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), (dále jen „zákon č. 186/2013 Sb.“), se pozbytí dosavadního státního občanství od 1. 1. 2014 pro udělení státního občanství České republiky nevyžaduje.

Ministerstvo vnitra však konstatovalo, že žadatelka nesplňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť závažným způsobem porušovala své povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění vyplývající ze zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, resp. ze zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a své povinnosti na úseku daní vyplývající ze zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o daních z příjmů“).

Jak vyplývá z doložených informací Všeobecné zdravotní pojišťovny ze dne 2. 10. 2013 a 26. 3. 2014, byla žadatelka v období 1. 4. 2007 – 30. 4. 2009 a je od 1. 2. 2010 dosud vedena jako samoplátkyně pojistného na veřejné zdravotní pojištění, které však řádně a včas nehradila, jak je podrobně uvedeno v rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Podle Ministerstva vnitra žadatelka rovněž porušila svým jednáním i povinnosti na úseku daní, když, jak vyplývá z přiznání k dani z příjmů fyzických osob žadatelky podaného Finančnímu úřadu pro Středočeský kraj dne 31. 3. 2014, v roce 2013 nezdaniila příjmy plynoucí jí z nájmu bytu.

Ministerstvo vnitra nevyužilo možnosti prominout žadatelce nesplnění podmínky uvedené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství z důvodů hodných zvláštního zřetele, které v případě žadatelky nebyly shledány, a proto rozhodlo žádosti žadatelky nevyhovět. Rozhodnutí bylo žadatelce doručeno dne 4. 3. 2015.

III.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 25. 2. 2015, č. j. VS-3379/835.3/2-2013, podala žadatelka dne 17. 3. 2015 včasný rozklad.

V rozkladu se vyjádřila k nesplnění podmínky § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství porušením povinnosti na úseku daní, a to tak, že k porušení zákonných povinností na úseku daní nedošlo, neboť veškeré své příjmy včetně příjmu z nájmu bytu zohlednila. Při zpracování daňového přiznání nedošlo ke zkrácení daně, ale pouze k administrativní chybě. K porušení povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění se žadatelka v rozkladu nevyjádřila.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Na základě jejího návrhu ministr vnitra konstatuje, že žadatelka nesplňuje podmínku § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť závažným způsobem porušila své zákonné povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění. K porušování zákonných povinností ze strany žadatelky jako samoplátce pojistného na veřejné zdravotní pojištění docházelo dlouhodobě (v letech 2007-2013) a dlužné částky výrazně překračovaly bagatelní výši. Podle vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění vystaveného Všeobecnou zdravotní pojišťovnou dne 28. 5. 2014 tak měla žadatelka ke dni 11. 5. 2009 nedoplatek na pojistném ve výši 27 000 Kč, který uhradila ve dvou splátkách dne 15. 7. 2009 a 14. 10. 2009. Za rok 2009 jí proto bylo vyměřeno penále ve výši 3 038,58 Kč. Také v letech 2010-2011 hradila žadatelka pojistné nepravidelně a dluh, který postupně narostl do výše 10 310 Kč ke dni 8. 11. 2011, splatila až dne 2. 12. 2011. V roce 2012 hradila žadatelka pojistné průběžně, ale téměř vždy byla s platbou v prodlení, takže její účet pojistného vykazoval téměř po celou dobu záporný stav. Ke dni 8. 2. 2013 měla žadatelka nedoplatek na pojistném ve výši 6 730 Kč, dne 25. 2. 2013 uhradila 3 394 Kč a poté dluh dále narůstal až na částku 8 577 Kč ke dni 9. 5. 2013. Dne 16. 5. 2013 žadatelka zaplatila část dluhu splátkou ve výši 3 496 Kč a dluh poté opět narostl až na 10 325 Kč ke dni 8. 8. 2013. Tento dluh žadatelka uhradila ve dvou splátkách – dne 19. 8. 2013 zaplatila částku 8 577 Kč a dne 4. 9. 2013 částku 5 244 Kč.

Žadatelka v rozkladu uvádí, že k porušení zákonných povinností na úseku daní nedošlo, neboť veškeré své příjmy zohlednila v příloze č. 1 svého daňového přiznání, a jednalo se tak pouze o administrativní chybu a nikoli o zkrácení daně. K rozkladu žadatelka připojila prohlášení účetní paušal. K tomu ministr vnitra uvádí, že příloha č. 2 přiznání k dani z příjmů fyzických osob žadatelky za rok 2013, v níž by byly uvedeny tvrzené příjmy z pronájmu nemovitosti, k rozkladu připojena nebyla.

K porušení povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění se žadatelka v rozkladu vůbec nevyjádřila. Vzhledem k tomu, že zásadním důvodem pro nevyhovění žádosti o udělení státního občanství České republiky bylo právě závažné porušení právních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění, lze mít za to, že žadatelka v rozkladu neuvedla žádné nové skutečnosti, které

by odůvodňovaly zrušení či změnu zamítavého rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Při rozhodování se Ministerstvo vnitra drželo své dlouhodobé rozhodovací praxe a byla tak naplněna zásada legitimního očekávání, neboť v obdobných případech závažného porušení právních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění se Ministerstvo vnitra při svém rozhodování přiklání k zamítavému rozhodnutí o žádosti o udělení státního občanství České republiky.

Při rozhodování Ministerstva vnitra byla naplněna zásada legitimního očekávání, neboť v obdobných případech závažného porušování právních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění je dlouhodobou praxí Ministerstva vnitra státní občanství České republiky neudělovat. Ministerstvo vnitra při svém rozhodování důkladně zvážilo na jedné straně naplnění soukromého zájmu žadatelky na udělení státního občanství České republiky, a naproti tomu veřejný zájem na přijetí žadatelky do státoobčanského svazku. Trvalost a pevnost svazku fyzické osoby a daného státu je dána plnou integrací žadatele do společnosti. Ta je charakterizována nejen rodinnými, pracovními a sociálními vazbami žadatele v České republice, ale také dodržováním právního řádu České republiky. Na žadateli o udělení státního občanství České republiky lze tedy právem požadovat, aby beze zbytku plnil své zákonné povinnosti.

Ministr vnitra v této souvislosti dále poukazuje na to, že smyslem a účelem podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství je vyloučit z možnosti nabytí státního občanství České republiky žadatele, který po dobu svého dosavadního pobytu na území České republiky porušoval právní předpisy (zde upravující veřejné zdravotní pojištění), neboť je důvodné reálné nebezpečí, že by takový cizinec mohl pokračovat v závažném porušování právních povinností i jako občan České republiky, a je zde tudíž veřejný zájem na tom, aby takový cizinec občanství České republiky nenabyl (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2008, č. j. 5 As 51/2007 – 105).

Nesplnění podmínky podle § 7 odst. 1 písm. e) lze žadatelce prominout podle § 11 odst. 4 zákona o státním občanství v případech hodných zvláštního zřetele. Důvody neprominutí splnění této podmínky jsou podrobně uvedeny na str. 7 napadeného rozhodnutí a ministr vnitra se s nimi ztotožňuje. Ministr vnitra zdůrazňuje, že systém veřejného zdravotního pojištění je průběžně financovaným solidárním systémem, jehož fungování je podstatným způsobem ovlivněno řádným odváděním pojistného a nedodržením platební kázně může být ohroženo. Žadatelka dlouhodobě pojistné nehradila vůbec nebo je nehradila včas a ve správné výši, takže jí vznikl dluh na pojistném a penále. K porušování povinností na úseku veřejného

zdravotního pojištění docházelo z její strany ještě krátce před podáním její žádosti o udělení státního občanství České republiky.

Znalost právních předpisů České republiky a jejich dodržování je jedním ze znaků integrace cizince ve společnosti. Dle názoru ministra vnitra je třeba žadatelce poskytnout více času k tomu, aby svým chováním prokázala, že je schopna dlouhodobě a beze zbytku plnit své zákonné povinnosti.

Ministr vnitra proto dospěl k závěru, ve shodě se závěry rozkladové komise i Ministerstva vnitra jako správního orgánu I. stupně, že žadatelka nespĺňuje podmínku uvedenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., a neshledal v jejím případě důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí bylo možno nespĺnění této podmínky prominout.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

